

Actrice

ESTHER

Reidinga

‘Ik maakte
mezelf minder
kwetsbaar
door veel grappen
te maken’

Tjitske Reidinga heeft de hoofdrol in een nieuwe tv-serie over een vrouw met borstkanker. Zelf werd ze ook getroffen door kanker. Daar vertelt ze openhartig over, net als over ouder worden, doorwerken en wat gedwongen rust met je doet.

Tekst: Dorine van der Wind. Styling: Esther Loonstijn.
Visagie: Michel van Oostveen.

W

“Waarom moeten wij altijd vrolijk en energiek kijken?” vraagt Tjitske zich af tijdens de fotoshoot. “Jonge modellen mogen wél heel sjacho op de foto.” De fotoshoot vindt plaats in hartje Amsterdam in een studio waar meerdere BN’ers aan het werk zijn. Na afloop loopt Tjitske Nikkie (Tutorials) tegen het lijf, een enthousiaste begroeting volgt en samen gaan ze even naar buiten voor een sigaretje. Op haar Instagram deelt Tjitske haar verwoede pogingen om met roken te stoppen. Ook is ze open over bijvoorbeeld haar coronablues.

Je bent heel eerlijk over je leven op Instagram.

“Ik probeer dicht bij mezelf te blijven, dat spreekt blijkbaar mensen aan. Ik houd niet van doen alsof ouder worden zo’n feestje is en dat je moet uitstralen dat je zo’n leuke, vitale vrouw bent. Alsof je alles in het leven zelf in de hand hebt. Sodemieter op, dat is vaak gewoon niet zo. Het leven heeft leuke en minder leuke dagen. Periodes met veel zorgen worden afgewisseld met vrijere periodes waarin alles meezit.”

Sprak dat je aan in je rol in de tv-serie *K van Karlijn*, die gaat over de mindere kanten van het leven?

“Ja, het is een serie over kanker, maar met een lichte insteek. Ik speel een vrouw die borstkanker krijgt. Haar omgeving reageert daar behoorlijk heftig op, haar man raakt in paniek, haar beste vriendin is heel bezorgd. Terwijl Karlijn het type is van schouders eronder en we slaan ons hierdoorheen. Ze wordt slachtoffer gemaakt door haar omgeving en dat is het laatste wat ze wil. Dat maakte die rol zo mooi om te spelen, ze komt

steeds meer alleen te staan. Daar kon ik me veel bij voorstellen.”

Heb je dit proces van dichtbij meegemaakt bij een vriendin dat je je zo goed kon verplaatsen?

“Ik heb zelf kanker gehad, een heel andere vorm, blaaskanker. Maar ik herken dat eenzame gevoel, de rol van Karlijn, ligt heel dicht bij me. Het speelde bij mij zeven jaar geleden in de periode dat ik in Theater DeLaMar speelde. Ik heb keihard doorgewerkt, ook na een operatie of behandeling stond ik zo snel mogelijk weer op het toneel. Ik herinner me dat ik een kostuumdoorpas had voor de voorstelling *De ideale vrouw*. Twee dagen daarvoor lag ik nog in het ziekenhuis; ik was nog heel vaag van de narcose. Met het passen kon ik niet op mijn hakken staan, dat deed pijn. Ik zag mezelf in die jurk en dacht: alles gaat gewoon door. Dat was aan de ene kant fijn, maar ook heel onwerkelijk.”

Hoe reageerde jouw omgeving?

“De reacties waren minder erg dan bij Karlijn, omdat ik er in een vroeg stadium bij was. Maar ik werd ook opeens als een vrouw met een probleem gezien en dat wilde ik juist niet. Mijn zoons hebben er weinig van meegekregen. Ik vertelde ze dat mamma een heel mooie anemoon in haar blaas had en dat die weg moest. Het zag er namelijk uit als een soort wapperende bloem, ontdekte ik toen ze met een camera mijn blaas in gingen. Gek genoeg heel mooi, je verwacht dat kanker er heel lelijk en gevaarlijk uitziet. Voor de kinderen bleef het abstract. Ik lag af en toe een paar dagen op bed, maar was verder aan het werk.” ▶

‘Ik heb keihard doorgewerkt, ook na een operatie of behandeling stond ik zo snel mogelijk weer op het toneel’

Volant top van Fong Leng (privébezit).

Series:

“Stranger things kijk ik met mijn zoons, een enorm succes omdat ze het alle drie leuk vinden. Het doet mij denken aan de jaren-tachtig Spielbergfilms. Zelf kijk ik naar The crown en The queen’s gambit, heerlijk, ik kijk in deze tijd het liefst naar dingen die je naar een andere, prettige wereld brengen. Even geen zware onderwerpen.”

Boek:

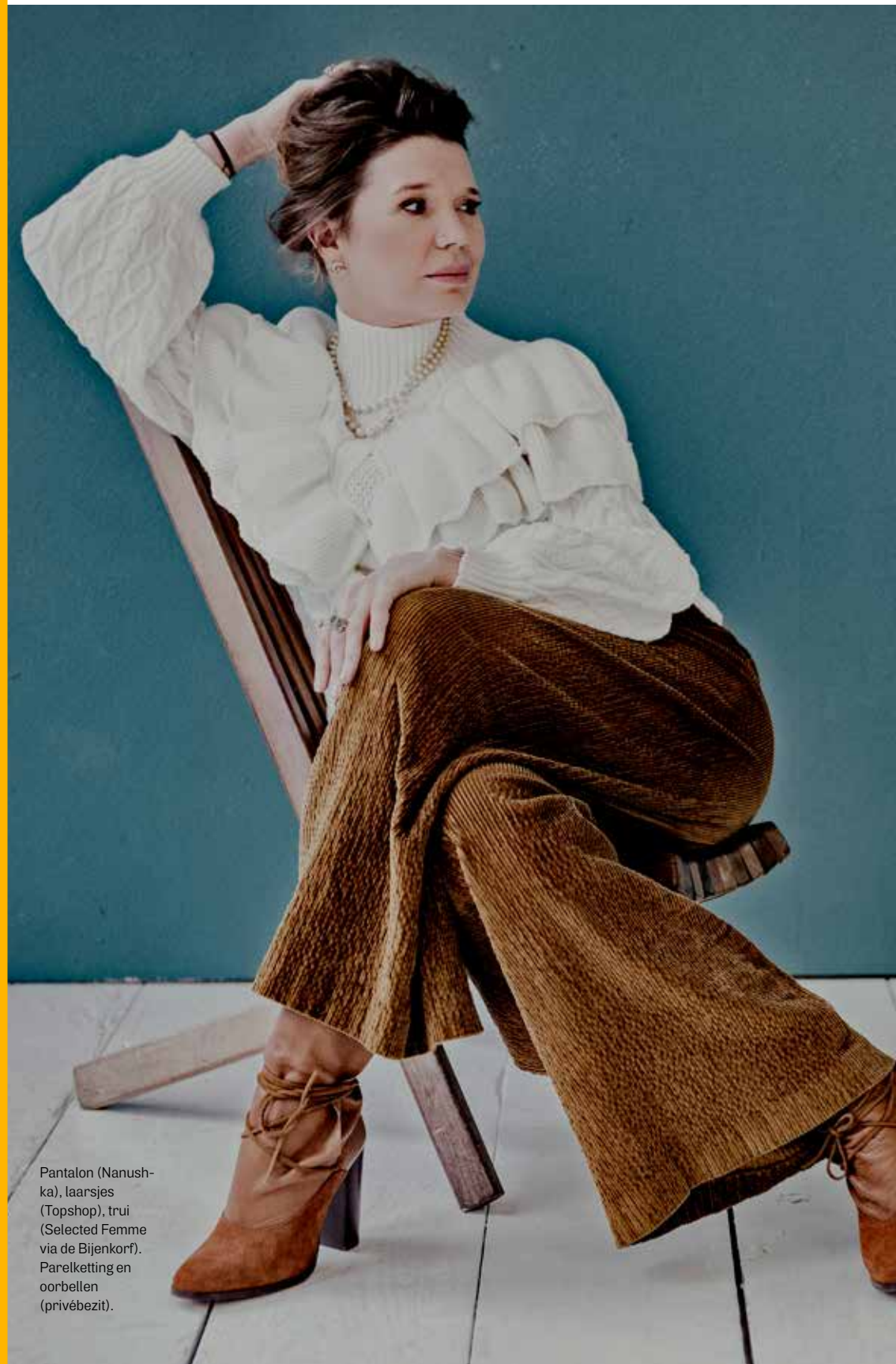
“Mijn laatste boek vond ik zo ontzettend mooi dat ik daarna niks meer heb gelezen. Het achtste leven van Nino Haratischwili volgt verschillende generaties vrouwen van één familie. Nu lees ik tussendoor de vertaling van Sylvia Witteman Het dagboek van Adrian Mole, ook heel leuk.

Vakantie:

“Ik heb Nederland ontdekt, ik fiets en wandel meer, het is zo mooi. Laatst ben ik met mijn jongste, Jacob (10) naar Haarlem gelopen. Onderweg hebben we gelogeerd bij de Fruittuinen in Amsterdam-West in een Wikkelhouse, heel leuk, met een vuurtje ervoor. En we hebben een nacht in Haarlem geslapen.”

Hobby:

“Als nieuwe hobby ben ik bloemen aan het drogen, die knip ik en daar maak ik collages van. Ik ben in contact gekomen met een man die tapijten maakt, en met hem ben ik nu een tapijt aan het maken van die droogbloemen.”

Pantalon (Nanushka), laarsjes (Topshop), trui (Selected Femme via de Bijenkorf). Parelketting en oorbellen (privébezit).

Ben je nu zenuwachtig voor controles?

“Ja, ik ga nog steeds regelmatig. Meestal is dezelfde verpleger er die mijn hand vasthoudt en die weet dat ik niet mee wil kijken op de monitor. Ik kijk naar hun gezichten of daar iets aan af te lezen is. Elke keer ben ik opgelucht als het goed is. Ik word zo vaak gecontroleerd dat ik wel het vertrouwen heb dat ze er snel bij zijn. Blaaskanker komt maar heel weinig voor bij vrouwen van in de veertig. Door deze tv-serie ben ik meer over borstkanker gaan lezen en ik schrok van de toenemende cijfers van borstkanker. Het komt steeds meer voor bij jonge vrouwen, terwijl je pas vanaf je vijftigste wordt gecontroleerd. Dat is zorgwekkend. Het is niet alleen foute boel als je een knobbelte voelt, elke verandering aan je borsten kan een voorteken zijn. Dus als je maar de geringste twijfel hebt, ga langs je huisarts.”

Heeft de kanker je veranderd?

“Ik geloof het niet, ik ging in de overlevingsmodus en werkte door. Ik vond dat een fijne afleiding, alles was beter dan thuis zitten tobben. Maar toen ik het een paar jaar later rustig kreeg, mijn werk bij DeLaMar stopte vrij plotseling, kreeg ik er toch last van. Ik bedacht dat ik achteraf gezien meer rust had moeten nemen. Waarom moest ik koste wat het kost zo snel mogelijk het toneel op? Ik dacht destijds ook: andere mensen hebben het veel erger, daar is het uitgezaaid, dus ik vond dat ik niet mocht zeuren. Maar het doet natuurlijk wel iets met je. Je bent kwetsbaarder. Ik maakte mezelf minder kwetsbaar door hard te werken en veel grappen te maken. Diezelfde periode lag ik ook nog in scheiding.”

Hoe was die rustperiode toen je minder werk had?

“Dat was wel een slechte periode. Het gat was heel groot van zo lang hard werken, ziek zijn en ook nog scheiden, naar een tijd van helemaal niks. Dat was veel pittiger

dan gedacht. Opeens heb je tijd om terug te denken aan wat je allemaal hebt meegemaakt. Dit is ook de eerste keer dat ik het vertel in een interview, ik had geen zin in koppen met: ‘Tjitske heeft kanker’. Maar nu ik zelf een serie over kanker speel, is het heel raar om het er niet over te hebben.”

En nu heb je door corona weer een gedwongen rustperiode, hoe is dat?

“In het voorjaar vond ik dat heerlijk. Opeens had ik tijd om lekker naar buiten te gaan, met de plantjes frommelen en knutselen. Mijn vriend Peter was naast acteur al als timmerman aan de slag. We zijn in een heel ander leven beland. De kinderen gingen niet naar school, het voelde een beetje als vakantie. Het had iets spannends, terwijl ik natuurlijk ook wist dat het voor veel mensen een heel zware en pittige periode was. Laat dat duidelijk zijn! Maar nu in de winter is de lol er helemaal vanaf. Ik zie weinig positiviteit om me heen, de wereld is zo aan het verharden. Er is geen ruimte meer voor nuances in discussies. Ik ben er bezorgd over, maar wat moet je in je eentje met al die wereldproblematiek? Je moet het toch op je eigen postzegel zo leuk mogelijk maken en lief zijn voor de mensen om je heen. Deze periode heeft mooie kanten, maar ik vind het ook zwaar. Ik raak mijn energie kwijt en ik voel me daar weer schuldig over tegenover de mensen die keihard werken in het ziekenhuis.”

Maak je je ook zorgen om je ouders deze periode?

“Ja, zij zijn door corona een halfjaar niet naar het ziekenhuis gegaan. Bij hen is heel zichtbaar dat door de coronacrisis de zorg achterloopt. Ze zijn beiden erg achteruitgegaan. Het wordt emotioneel ook steeds zwaarder dat ik ze niet even kan vasthouden, dat duurt nu te lang. Het is een lastige periode met zorgen over mijn ouders, ik word langzaam de ouder van mijn ouders. Ze slaan zich er wel doorheen, het zijn Friezen die de humor en relativering in het leven zien. Dat gevoel van ‘maak er maar wat van’ heb ik van hen.” ▶

‘Die gedwongen rustperiode vond ik heerlijk. Opeens had ik tijd om lekker naar buiten te gaan, met de plantjes frommelen en knutselen’

Over Tjitske

Tjitske is geboren op 20 februari 1972 in Leeuwarden. Ze studeerde aan de toneelschool in Amsterdam. Ze speelde in toneelstukken als *Wie is er bang voor Virginia Woolf*. Op tv brak ze door dankzij *Het klokhuis* en *Gooische vrouwen*. En ze was te zien in de films *Ja zuster, nee zuster* en *Doris*. Tussen 2012 en 2017 speelde ze elk jaar hoofdrollen in twee comedy's in het DeLaMar Theater. Ze is gescheiden van Vincent Croiset, met hem heeft ze drie zoons: de tweeling Foppe en Klaas (16) en Jacob (10). Sinds 2013 is ze samen met acteur Peter Blok.

Nu te zien in:

De K van Karlijn, vanaf 6 januari om 20.30 uur bij Net5.

Tjitske speelt Karlijn, die al 17 jaar getrouwd is met haar tegenpool Victor (Ali Ben Horsting). Karlijn is dol op snoepen en wijn, terwijl Victor een gezondheidsfreak is. Samen hebben ze puberzoon Thijs. Als Karlijn borstkanker krijgt, staat vooral de wereld van haar naaste omgeving op zijn kop. Met o.a.: Joke Bruijs, Freek Bartels en Fockeline Ouwerkerk.

Je zit in de sandwichgeneratie met ouder wordende ouders en pubers.

“Klopt, thuis zit ik met puberzonen die niet altijd mee willen werken. Ze hebben een heel andere jeugd dan ik, ze groeien op in de stad en in de tijd van mobiele telefoons. Mijn jeugd was veel buiten spelen, vooral de jaren dat we in Afrika woonden. Het liefst kijken mijn zoons filmpjes op hun telefoon. Als ik meekijk zie ik vreselijke, gewelddadige filmpjes. Hun humor is mensen heel hard tegen iets aan zien rijden. Hoewel laatst bleek dat mijn zoon ook allerlei video's kijkt over eten uit andere landen. Hij wilde die avond graag falafel eten. Het brengt niet alleen maar slechte dingen.”

Wat zijn je toekomstplannen?

“Ik heb geen projecten in de planning. Met Roos Ouweland en Peter zou ik met onze eigen voorstelling de theaters ingaan. Dat hebben we eerst telkens vooruitgeschoven, maar nu helemaal van de agenda gehaald. De wachtlijsten om ergens te kunnen spelen zijn zo groot. En het voelt gewoon niet goed om nu te leuren met wat je maakt. Er zijn echt grotere problemen. Ik weet wel dat toneel ook troost kan bieden. Ik wil de kunst zeker niet afvallen, maar het is nu niet het juiste moment voor wat wij doen. Ik heb geen idee hoe het verder gaat, dat is ook wel weer spannend. Gelukkig vind ik ook andere dingen leuk, ik had ook graag vormgever of styliste willen worden. Het kan nog alle kanten op!” ■

‘Het is een lastige periode met zorgen over mijn ouders, ik word langzaam de ouder van mijn ouders’